

הכפול ניתן, אלא גיזרי-דין לכל מי שהיה קשור לפרשה

הרצאה הכפולה

נותן בדרך כלל נשיא-המדינה חנינה, ואיש עדיין לא נשאר בכלא עד מותו.

רמי ערוסי:

נרקומון מהימן עם טעויות לא זדוניות

באופן מפתיע יש לפסק-הדין גם השלכות מרחיקות לכת על ערי-המדינה. למרות המהירות שבה

חיפשו עבורו מיקלט בחוקי-לארץ, טרם עזב העד את המדינה. מסתבר כי הארץ אליה רצה להגר, סירבה להעניק לו אשרת-כניסה. עד שירוכח כי לא הוא שירה את היריות הרצחניות, וכי ידיו אינן מגואלות בדם.

פסק-הדין, המתייחס לעדותו בראיון, נותן לו בעצם את תעודת-היגור, שלה הוא זקוק. וייתכן, כי תוצאת פסק-הדין תהיה עבורו היתר-אפשרות לצאת סוף-סוף מהארץ, ולהימלט מן הסכנות האורבות לו בה.

השופטים התייחסו גם להשגת צות הסניגורים ואמרו כי יתכן שלפני עשר שנים היה נרקומון, ויתכן ששוחרר מהצבא על-פי סעיף פסיכיאטרי. אבל בבית-הדין פט עשה רושם מהימן, ולא נראה מכור לסמים. בית-הדין שנתגלו בעדותו, ואשר היו משניות בלבד, הן נראו יותר כטעויות כנות מאשר שר שקרים זדוניים.

אבנר מעודד:

ית'המישפט לא נפל בפח של התרגיל

אם רמי ערוסי יצא מחוזק מ'פסק-הדין, הרי מעודד הותקף קשות על-ידי השופטים. הם התייחסו ל'תרגיל אותו ניסה לבצע בבית-המישפט, וכינוהו 'תרגיל מתוחכם ביותר'. כזכור התכוון מעודד לה-

פוך ער-מדינה, ומסר במישטרה את כל הידוע לו על הרצח. הוא סיפר כי אושרי ביקש ממנו לספק לו נשק, וגם לחפור בור עבור אבי-שנים המאיימים עליו. לבסוף הורה בה המדינה מהסכם זה. ימע דר הפך נאשם בתיק. הוא עשה הסכם עם התביעה, הורשע ונידון ל'ש' שנות מאסר. או נקרא להעיד בבית-המישפט נגד יתר הנאשמים. אך כאשר עלה על דוכן-העדים, תחת לענות לשאלות שנשאל, יצא ב' הכרזות ובנאומים, האשים את ה' מישטרה, התביעה והעיתונות ב' דיפתו, אמר כי אינו יכול להשיב לשאלות.

לדעת בית-המישפט התכוון לגרום לכך שהתביעה לא תוכל לטעון כי סירב לענות, או כי שיקר, והכן לא תוכל להשתמש בהודעותיו. היה בכך נסיון מתוחכם לעקוף את התיקון החדש לחוק הראיות. תקדים נועז שטרם נוסה בבתי-המישפט.

אלא שבית-המישפט לא נטל ב' פח זה, וקיבל את עדויותו של מעודד במישטרה. הן הפכו לסייע לעדותו של ערוסי, ובעצם סתמו את הגולל על אושרי.

יתכן כי דברים אלה בפסק-הדין ישיעו אפילו על החלטת ועדת ה-

שליש, שתדון בבוא העת בקיציר עונשו של מעודד.

מימן לוי:

בן תפנוקים החולה במחלות מיסתוריות

בזמן המעצר טענו החוקרים, כי הם עומדים להאשים גם את מימן ברצח, אך בסופו של דבר נאשם בעבירות קלות יותר. הוא גם הנאשם היחיד, אשר הודה באשר מת סיוע לאחר מעשה, והורשע על סמך הודאתו.

לוי אינו עברייני. הוא בן-תפנוקי למשפחת קבלנים עשירה. וב' שנים האחרונות מנהל בהצלחה רבה את המלון רמדה שלום בירושלים, אותו הפך למלון הגדול ביותר במדינה.

בכל המאבקים המישפטיים נטען על-ידי סניגוריו, דן אבי-יצחק ויה' לי כהנוב, כי האיש סובל ממחלות קשות, שעורכי-הדין סירבו לפרטן. הם ביקשו מהשופטים לשמור ב' סוד. מימן ישב במעצר כארבעה

חודשים, ושוחרר רק לאחרונה. בעת הטיעון לעונש התבררו שתיים ממחלותיו. התברר שהוא סובל מ' כאבי ראש מסוג חמור, העלולים לחייב אישפוז בבית-חולים, וכי להשקטת הכאבים היה מקבל תרופות שונות, להן התמכר. כיום ב' עיינת הנוספת היא התמכרות לס' מים. התקופות שבהן שהה בכלא הגדילו את כאביו, והצריכו שימוש רב יותר בסמים.

לבית-המישפט הוגשה תעודה נוספת על-ידי הסניגורים, אשר עליה לא הסכימו לאמר אפילו מילה אחת. את העתיקה הוציאו מתוך תיק בית-המישפט.

מהן ההשלכות שתהינה לגילוי יים אלה על חייו ועתידו של האיש, קשה לדעת. האם יוכל להמשיך את חייו החברתיים והכלכליים ללא הפרעה, אחרי הגילויים? או שמא יחששו אנשי-עסקים לשאת ולתת איתו; פן התמכרותו לסמים על-לך לפגוע באישיותו וגישתו לעס' קים.

השלכה נוספת היא הסתמכותם של השופטים על הודאתו של מימן, כסיוע מרכזי לשלילת אפי-שות ההגנה העצמית של אושרי. בית-המישפט לא האמין כי המלור נאי היה מודה באשמה, לו חשב שאושרי הרג את השניים מתוך הגנה עצמית. שכן אז היה יכול לצאת זכאי, כיוון שהתנגדות מר' כרת לחוק ומהווה הגנה מישפטית.

כאשר הודה מימן לוי באשמתו, ועלה על דוכן-העדים, נחקר בשא' לה זו. ואז הוצע לו לחזור בו בהודאתו, והוא עשה כן. יתכן, כי אז כבר היה לנגד עיניו החשש, שדווקא עדותו זו עלולה לסכן

את ידיו אושרי. אבל אחרי הת' ייעצות נוספת עם סניגורו, חזר בו שוב, עלה על דוכן העדים והר' דה באשמתו - הפעם סופית.

אמנם לפני מתן פסק-הדין כתב לו אושרי מיכתב מתנצל מבית-הסוהר, אך ספק אם אחרי פסק-הדין יחזור אושרי על מיכתב זה.

רחבעם זאבי:

בילוי לילי אשר חייב חקירת משטרה

בכמה מילים התייחסו השופטים גם לאלוף במילואים, כזכור הוצג בבית-המישפט תמליל שיחת טלפון,

שנערכה בחצות הלילה בין אושרי לגנדי. השופטים תמהים על הא' לוף, שהיה מוכן לצאת בחצות ל' לה לפגוש אדם שהזדהה בפניו בשם טוביה בילבד. הם לא הא' מינו להסברו של אושרי, כי טילפן בשמו של מימן, כדי להזמין את גנדי לבילוי לילי. פשוט מכיוון שהתמליל דיבר על דברים אחרים. השופטים הצדיקו בהחלט את הוק' רי המישטרה שהתעניינו בשיחת

הטלפון הזאת. 'איננו יודעים מה גסם היה בכך שהחוקרים התעני' יינו בשיחת טלפון מוקלטת, כדי לברר מה היתה מחויבותו של גנדי, ואם הגיש לנאשמים עזרה'. והוסיפו: 'היינו מתפללים ללא חקרו השוטרים דווקא את המשיחה הנ'ל, בחצות הלילה'.

הסניגורים:

הפרעות רבות במישפט הגנה חכמה גיבוב סיפורים

בית-המישפט העיר הערות רבות לעורכי-הדין, ורמו לפעמים רמז

זים רבי-משמעות. היה ברור לכל מי שמע את הביקורת על עדותו המתוחכמת של מעודד, כי יש כאי רמז עבה לעורך-דין. איש לא חשד כי מעודד, עם כל פיקחותו מסור' גל להבין את רזי החוק לאי ול' פנים, ולמצוא דרך חדשנית רזי לעקוף הראיות. ספק אם מעודד שמע בכלל על תיקון זה. סניגורו היה בתחילה עורך-הדין אריה שר' עבי, שהצטרף אחר כך לעורך-הדין

אליהו קדר בהגנה על אושרי. עורך-הדין קידר (בתמונה), סניגורו של אושרי, זכה למזמאות על שניהל בחוכמה את הגנתו של אושרי, אשר העלה בפיקחות ו' תיחכום גירסה שהיתה תואמת ב' 98% את עדותו של ערוסי. מילבד הקטעים שהפליגוהו. אך בית-הדין מישפט חזר ותקף את הסניגור שהעלה גירסת-ההגנה לפיה הודה ערוסי לפני אביו, כי שיקר, והבי' טיח בכל שלבי המישפט להביא את אביו של ערוסי, כדי להקיר אותו על גירסה זו. ולבסוף בחר שלא להביאו. בנקודה זו תקפו ה' שופטים את קידר כמה פעמים.

את משה רום, סניגורו של יש' ראל דנוך, האשימו השופטים בכך שהרשה לשולחו להרבות בדיבור, לגבב פולקלור וסיפורים, שהעיבו על העדות והפכוה למעורפלת, כי רוב הדברים היו בלתי-רלוונטיים. השופטים ביקרו את כל הסניגורים על ההפרעות התכופות לתבינה, ועל ההתערבות שלא לצורך.

אלון אושרי:

השופטים הם בני זונות ואבא צודק

בנו של טוביה נאשם בתיק אחד בהספקת סמים לאביו. בעת שהוד' חבא בירושלים. הוא ישב בשורה

האחרונה באולם כאשר גזרו ה' שופטים מאסר עולם לאביו. האב קם וביקש לאמר כמה מילים, ואם כי החוק אינו מאפשר זאת בשלב זה, לא הספיקו השופטים לאמר רבי' כאשר טוביה אמר בחיור: 'לפני כמה חודשים היה פה אדם בבית-המישפט, שאמר שבית-המישפט זה בית-זונות. אבל הוא לא ידע שה' אמא שלכם זונה, בני זונות!' עיד הוא צועק, קם אלון ממקומו ויצעק לעומתו: 'אבא, אתה צודק! אתה צודק!' פרקליט המחוז ביקש מ' בית-המישפט לעצור את הבן, אך בטרם הספיקו השופטים להתערב הוציא מפקח משה טוב, הממונה על הבטחה באולם, את הצעיר נמור-הקומה באלגנטיות החיצה, והצילו ממעצר.